

Spørgsmål 3:

"Er der efter ministerens opfattelse behov for at opretholde erstatningsregler på disse områder?"

Svar:

I følge § 4 i lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk, jfr. Landbrugsministeriets lovebekendtgørelse nr. 903 af 15. december 1987, ydes der erstatning af statskassen for fisk, der af Veterinærdirektoratet påbydes dræbt og destrueret på grund af en af loven omfattet sygdom.

Denne bestemmelse bringes i anvendelse i situationer, hvor Veterinærdirektoratet skønner, at udbredelse af en konstateret alvorlig smitsom sygdom kan forhindres ved en resolut indsats. Bestemmelsen, der svarer til de regler, der gælder for andre husdyr i henhold til husdyrsygdomslovgivningen, har ikke været benyttet siden 1982.

Det er af stor betydning for dambrugserhvervet at undgå spredning af smitsomme fiskesygdomme, og Landbrugsministeriet anser det for nødvendigt at opretholde muligheden for at standse udbredelsen af en sygdom ved at påbyde den ramte bestand destrueret. Af hensyn, dels til bekæmpelsesreglernes effektivitet, herunder ejernes positive medvirken i bekæmpelsesforanstaltningerne, dels til, at den med bekæmpelsen forbundne destruktion vil kunne have karakter af ekspropriation, finder Landbrugsministeriet det nødvendigt at opretholde de pågældende erstatningsregler.

I henhold til § 13, stk. 2, i lov nr. 115 af 31. marts 1982 om biavl skal der ydes erstatning til biavlere, der får tab ved sygdomsbehandling af bier. I praksis drejer det sig om erstatning i forbindelse med ondartet bipest.

Ondartet bipest er en meget alvorlig sygdom hos honningbiernes yngel. Hvis bifamilier er angrebet af sygdommen, bliver der en dårlig bestøvning af kulturplanter og de vilde planter, og bierne giver kun lidt honning. Der er derfor offentlig behandling af sygdommen. Det er væsentligt, at behandling iværksættes så tidligt som muligt.

Behandling sættes ofte i gang på grundlag af anmeldelse fra biavlere, der selv har syge bifamilier. Det er Statens Bisygdomsnævns og Afdeling for Bisygdommes opfattelse, at erstatningerne er medvirkende årsag til, at en del sygdomsudbrud i det hele taget bliver anmeldt, og at de bliver anmeldt tidligt. Landbrugsministeriet kan derfor tilslutte sig denne vurdering. Der er derfor behov for at opretholde disse erstatningsregler for at sikre en effektiv bekæmpelse.

I perioden 1984 til 1987 var erstatningerne fra ca. kr. 22.000 til ca. 40.000 kr. pr. år.

Ad § 11.01.11. Statskonsulenterne.**Spørgsmål 4:**

"Hvor store merindtægter forventes indførsel af betalingsordningen i statskonsulenttjenesten at medføre?"

Svar:

Udenrigsministeriet foretager i efteråret 1988 i samarbejde med fagministerierne en revision af betalingsordningerne i forbindelse med eksportfremmeservice. Det forventes at medføre en stramning af reglerne for, hvilke ydelser der medfører betaling. Med uændret regelsæt kan indtægterne for 1989 skønsmæssigt anslås til ca. 50.000 kr.

Ad § 11.02.21. Statens Skadedyrlaboratorium.**Spørgsmål 5:**

"Der ønskes en redegørelse for, hvorledes indtægterne i forbindelse med afprøvninger, forsøg, udstedelse af certifikater fordeler sig på de enkelte områder, tilligemed oplysning om, hvordan de enkelte betalingsordninger er beregnet, og om de i rimeligt omfang dækker de til grund liggende udgifter."